U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Pavla Simona a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **F. P.,** na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi **Okresním soudem Praha-východ a Krajským soudem v Praze**, a dalších účastníků sporu vedeného u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 28 Co 203/2007-MOP, o žalobě pro zmatečnost: žalobce F. P., a žalovaných **P. M.,** a **M. M.,** obou zastoupených Mgr. Pavlem Bartoněm, advokátem se sídlem v Praze 1, Biskupský dvůr 2095/8,

t a k t o :

Návrh **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze předložil dne 24. 4. 2015 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“) svůj spis sp. zn. 28 Co 203/2007-MOP, spolu s podáním F. P. (dále jen „navrhovatel“), na rozhodnutí tvrzeného kladného kompetenčního sporu, který podle názoru navrhovatele měl údajně vzniknout mezi Krajským soudem v Praze a Okresním soudem Praha – východ, ve věci žaloby pro zmatečnost ze dne 30. 12. 2008.

Z podání a předloženého spisu vyšly najevo následující skutečnosti:

Navrhovatel podal dne 30. 12. 2008 ke Krajskému soudu v Praze mimo jiné žalobu pro zmatečnost ve věci výpovědi z nájmu bytu vedené u Okresního soudu Praha-východ pod sp. zn. 5 C 514/2006. Jako důvod zmatečnosti uvedl § 229 odst. 1 písm. a) a g) a odst. 3 o. s. ř. Řízení ve věci výpovědi z nájmu bytu, kde figurovali navrhovatel spolu s E. P. jako žalobci, Okresní soud Praha – východ usnesením ze dne 27. 2. 2007, čj. 5 C 514/2006 - 8, zastavil. Krajský soud toto rozhodnutí v odvolacím řízení usnesením ze dne 30. 3. 2007, čj. 28 Co 203/2007 - 12, potvrdil. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 24. března 2009, čj. 36 C 2/2009 - 46, bylo řízení ve věci žaloby pro zmatečnost podané žalobcem proti usnesení Okresního soudu Praha – východ ze dne 27. 2. 2007, čj. 5 C 514/2006 - 8, a proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2007, čj. 28 Co 203/2007 - 12, vyloučeno k samostatnému projednání.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 18. 2. 2013, čj. 28 Co 203/2007-MOP-30, zamítl žalobu pro zmatečnost. Tou se navrhovatel domáhal, aby bylo zrušeno usnesení Okresního soudu Praha-východ, čj. 5 C 514/2006 - 8, z 27. 2. 2007 a usnesení Krajského soudu v Praze, čj. 28 Co 203/2007 - 12, z 30. 3. 2007 a rozhodl o náhradě nákladů řízení.

K odvolání žalobce F. P. Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 5. 6. 2014, čj. 4 Co 117/2013 - 129, ve výroku I. usnesení soudu prvního stupně v jeho výroku I., pokud jím bylo rozhodováno o žalobě pro zmatečnost proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2007, čj. 28 Co 203/2007 - 12, podle ustanovení § 229 odst. 3 o. s. ř., potvrdil. Pokud tímto usnesením bylo rozhodováno o žalobě pro zmatečnost podle ustanovení § 229 odst. 1 písm. g) o. s. ř., podané proti usnesení Okresního soudu Praha-východ ze dne 27. 2. 2007, čj. 5 C 514/2006 - 8, a proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2007, čj. 28 Co 203/2007 - 12, v tomto rozsahu tato rozhodnutí zrušil a věc přikázal k dalšímu řízení Okresnímu soudu Praha – východ. Poté rozhodl o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů. Návrh žalobce na opravu usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 5. 6. 2014 pak Vrchní soud v Praze zamítl usnesením ze dne 14. listopadu 2014, čj. 4 Co 117/2013 - 158.

Ve svém podání doručeném zvláštnímu senátu navrhovatel mimo jiné tvrdí, že věc je třeba předložit k posouzení kladného kompetenčního sporu o pravomoc a věcnou příslušnost Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Dále se tímto podáním navrhovatel domáhá jednak *„I. opravy zjevných nesprávností a výroků včetně odůvodnění podle skutkového stavu opravným usnesením podle § 164 a § 165 občanského soudního řádu“* a jednak *„II. předložení návrhu o opravném usnesení podle § 165 občanského soudního řádu Nejvyššímu správnímu soudu v Brně jako soudu příslušnému k rozhodnutí kladného kompetenčního sporu o pravomoc a věcnou příslušnost.“* Na závěr navrhuje, *„aby Nejvyšší správní soud v Brně rozhodl o pravomoci a věcné příslušnosti Okresního soudu Praha-východ ve věci žalob zmatečnosti a obnovy řízení.“*

Zvláštní senát se v prvé řadě zabýval otázkou, zda v daném případě došlo ke vzniku kompetenčního konfliktu, přičemž vycházel z následujících skutečností:

Podle ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou a) soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Podle ustanovení § 1 odst. 2 téhož zákona kompetenčním sporem je spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Kompetenčním sporem je též spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.

Podle § 3 odst. 2 citovaného zákona návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu je oprávněna podat některá z jeho stran nebo účastník řízení ve věci, v níž se otázka pravomoci vydat rozhodnutí stala spornou.

Základní podmínkou pro to, aby byla dána pravomoc zvláštního senátu, je existence kompetenčního sporu. Z výše uvedeného návrhu však nevyplývá, že by mezi soudem na jedné straně a orgánem moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy na straně druhé, či mezi soudem v občanském soudním řízení a soudem ve správním soudnictví bylo sporné, kdo má vydat rozhodnutí v totožné věci. Navrhovatel konstruuje kompetenční spor mezi soudy jednajícím v občanském soudním řízení, což nepředstavuje kompetenční spor, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát. Zvláštní senát se proto k dané věci nemohl vyjádřit, neboť neexistují ani strany sporu ani samotný spor o pravomoc.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem byl návrh navrhovatele na zahájení řízení o kompetenčním sporu odmítnut podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb., neboť nejsou splněny podmínky takového řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 7. dubna 2016

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu